

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 90

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 31 ianuarie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
113.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2
114.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2
115.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3
116.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	3
117.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	4
118.	— Decret privind numirea unui procuror în funcția de judecător	4
119.	— Decret privind numirea unui procuror în funcția de judecător	5
120.	— Decret privind numirea unui procuror în funcția de judecător	5
A C T E A L E Î N A L T E I C U R Ţ I D E C A S A Ţ I E Ș I J U S T I Ţ I E		
	Decizia nr. 23 din 27 noiembrie 2023 (Complețul pentru soluționarea recursului în interesul legii)	6–13
A C T E A L E C O N S I L I U L U I S U P E R I O R A L M A G I S T R A T U R I I		
11.	— Hotărâre pentru modificarea Regulamentului privind concursul de admitere în magistratură, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 115/2023	14–16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 53/2024,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 15 februarie 2024, domnul Săndulescu Marius-Gabriel, judecător la Curtea de Apel Pitești, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 31 ianuarie 2024.

Nr. 113.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 49/2024,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 16 februarie 2024, doamna Vișoiu Emilia-Claudia, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 31 ianuarie 2024.

Nr. 114.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,
având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 170/2024,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Finta Fabiola Corina, judecător la Judecătoria Sectorului 5 București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 31 ianuarie 2024.
Nr. 115.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind eliberarea din funcție a unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,
având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 84/2024,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Naghi Ovidiu-Tudor, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Oradea, cu grad profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 31 ianuarie 2024.
Nr. 116.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,
având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 86/2024,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Gîrbovean Florina-Loredana, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Timiș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 31 ianuarie 2024.
Nr. 117.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea unui procuror în funcția de judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 194 alin. (1) și ale art. 196 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,
având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.878/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Rădulescu Laura-Adriana se eliberează din funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Moldova Nouă și se numește în funcția de judecător la Judecătoria Chișineu-Criș.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 31 ianuarie 2024.
Nr. 118.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea unui procuror în funcția de judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 194 alin. (1) și ale art. 196 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.866/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Nicolescu Marian se eliberează din funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Hațeg și se numește în funcția de judecător la Judecătoria Târgu Jiu.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 31 ianuarie 2024.

Nr. 119.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea unui procuror în funcția de judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 194 alin. (1) și ale art. 196 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.803/2023,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Ionescu Nicolae se eliberează din funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu-Neamț și se numește în funcția de judecător la Judecătoria Târgu-Neamț.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 31 ianuarie 2024.

Nr. 120.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 23

din 27 noiembrie 2023

Dosar nr. 2.391/1/2023

Corina-Alina Corbu — președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Carmen Elena Popoiag — președintele delegat al Secției I civile

Marian Budă — președintele Secției a II-a civile

Ionel Barbă — președintele delegat al Secției de contencios administrativ și fiscal

Eleni Cristina Marcu — președintele delegat al Secției penale

Lavinia Dascălu — judecător la Secția I civilă

Adina Georgeta Ponea — judecător la Secția I civilă

Lavinia Curelea — judecător la Secția I civilă

Mirela Vișan — judecător la Secția I civilă

Andreia Liana Constanda — judecător la Secția I civilă

Ileana Ruxandra Tircă — judecător la Secția I civilă

Virginia Florentina Duminecă — judecător la Secția a II-a civilă

Valentina Vrabie — judecător la Secția a II-a civilă

Diana Manole — judecător la Secția a II-a civilă

Ruxandra Monica Duță — judecător la Secția a II-a civilă

Veronica Magdalena Dănăilă — judecător la Secția a II-a civilă

Minodora Condoiu — judecător la Secția a II-a civilă

Ramona Maria Gliga — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Decebal Constantin Vlad — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Elena Diana Tămagă — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Carmen Mihaela Voinescu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Vasile Bîcu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Liliana Vișan — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Leontina Șerban — judecător la Secția penală

Andrei Claudiu Rus — judecător la Secția penală

Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror Antonia Constantin.

4. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Ileana Peligrad, desemnată pentru această cauză în conformitate cu dispozițiile art. 32 din Regulament.

5. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia cu privire la următoarea problemă de drept:

„îndreptățirea sau nu a asistentului personal al persoanei cu handicap grav la acordarea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare, reglementat în cuprinsul anexei nr. 9 pct. IV lit. A subpunctul 2 din Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, cu precizarea că, în ipoteza unui răspuns afirmativ, se impune a se statua dacă acordarea sporului este condiționată sau nu de existența unui buletin de expertizare a locului de muncă, în condițiile în care, de principiu, locul de muncă al asistentului personal este la propriul domiciliu”.

6. Magistratul-asistent învederează că, la dosarul cauzei, s-au depus raportul întocmit de judecătorii-raportori și punctul de vedere al Ministerului Public.

7. Doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului, a acordat cuvântul reprezentantului Ministerului Public asupra recursului în interesul legii.

8. Reprezentantul procurorului general a solicitat admiterea recursului în interesul legii și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii în ceea ce privește problema de drept sesizată, arătând că asistentul personal al persoanei cu handicap poate beneficia de sporul de 15% din salariul de bază prevăzut în anexa nr. 9 pct. IV lit. A subpct. 2 la Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, cu modificările și completările ulterioare, cu anumite nuanțări.

9. Astfel, în ceea ce privește cuantificarea sporului, limita maximă de 15% este facultativă, depinzând de limitarea bugetară impusă angajatorului de art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și expertizarea locului de muncă este premisa pentru acordarea sporului pentru condiții vătămătoare sau periculoase. Asistentul personal al persoanei cu handicap grav este angajat al unui serviciu de furnizare de servicii sociale, iar atribuțiile sale de serviciu implică prestarea unor servicii sociale la domiciliul persoanei cu handicap grav. Atât timp cât angajatorul este de acord cu prestarea activității la domiciliul persoanei cu handicap, nu pot exista discriminări între prestatorii de servicii sociale care își desfășoară activitatea la sediul angajatorului și cei care prestează servicii sociale la propriul domiciliu, în acest sens fiind și dispozițiile art. 110 alin. (1) din Codul muncii.

1. Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii este legal constituit, în conformitate cu dispozițiile art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă, raportat la art. 31 alin. (4) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin

10. În plus, se cuvine a fi avut în vedere și scopul acordării sporului în discuție, acela de a compensa efortul suplimentar depus de prestatorul de servicii sociale și uzura sănătății lucrătorului, determinate de condițiile obiective ale desfășurării activității, care presupun îngrijirea unei persoane cu handicap grav, condiții obiective care se regăsesc atât în cazul asistenților personali, cât și în cazul asistenților personali profesioniști.

11. Constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări din partea membrilor completului, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎN ALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, a constatat următoarele:

I. Temeiul juridic al recursului în interesul legii

12. Art. 514 din Codul de procedură civilă stipulează următoarele:

„Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.”

II. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

13. Sesizarea s-a făcut de către Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia, atașându-se documentația constituită în legătură cu problema de drept ce face obiectul prezentului recurs în interesul legii.

III. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție

14. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea-cadru nr. 153/2017*

Anexa nr. II — Familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”

Capitolul II — Reglementări specifice personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială și din unitățile de asistență socială/servicii sociale

Art. 14 alin. (1) — „În unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare, în raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, pot fi acordate, cu respectarea prevederilor legale, următoarele categorii de sporuri: (...)

d) pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective.”

15. Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Regulament-cadru*

„Art. 5. — Sporul pentru condiții deosebit de periculoase, condiții periculoase și condiții periculoase sau vătămătoare de muncă se acordă în baza buletinelor de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens, pe baza următoarelor criterii:

a) înregistrarea de îmbolnăviri profesionale și boli legate de profesie ca urmare a activității desfășurate la locul de muncă;

b) existența indicilor de morbiditate în raport cu riscurile de la locul de muncă;

c) înregistrarea unor cazuri de accidente de muncă produse la locul de muncă;

d) riscul de îmbolnăvire și accidentare determinat de depășiri ale noxelor profesionale, fizice, chimice, fizico-chimice, biologice, suprasolicitarea unor funcții și sisteme ale organismului.”

În anexa nr. 9 pct. IV — Locurile de muncă, categoriile de personal și mărimea concretă a sporurilor pentru personalul din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale cu sau fără cazare care își desfășoară activitatea în condiții periculoase sau vătămătoare, conform prevederilor art. 14 alin. (1) lit. d) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, lit. A subpct. 2, se stipulează acordarea unui „Spor de până la 15% din salariul de bază, acordat personalului care își desfășoară activitatea în servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoane cu dizabilități și pentru persoane vârstnice”.

16. Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 448/2006*

„Art. 5. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile folosite au următoarele semnificații: (...)

6. *asistent personal al persoanei cu handicap grav* — persoana care supraveghează, acordă asistență și îngrijire copilului sau adultului cu handicap grav, pe baza planului de recuperare pentru copilul cu handicap, respectiv a planului individual de servicii al persoanei adulte cu handicap;

7. *asistent personal profesionist* — persoana fizică atestată care asigură la domiciliul său îngrijirea și protecția adultului cu handicap grav sau accentuat, aflat în condițiile precizate de lege; (...)

Art. 37. — (1) Pe perioada îngrijirii și protecției persoanei cu handicap grav, pe baza contractului individual de muncă, asistentul personal are următoarele drepturi:

a) salariu stabilit potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice; (...)

Art. 47. — (1) Pe perioada îngrijirii și protecției adulților cu handicap grav sau accentuat, asistentul personal profesionist beneficiază de următoarele drepturi:

a) salariul de bază stabilit potrivit dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice;

b) un spor de 15% calculat la salariul de bază, pentru suprasolicitare neuropsihică și condiții de muncă deosebite în care își desfășoară activitatea;

c) un spor de 15% calculat la salariul de bază, pe perioada în care are în îngrijire și protecție cel puțin două persoane adulte cu handicap grav sau accentuat;

d) un spor de 25% calculat la salariul de bază, pe perioada în care are în îngrijire și protecție o persoană adultă cu handicap grav sau accentuat, infectat cu HIV ori bolnav de SIDA”

IV. Orientările jurisprudențiale divergente

17. Prin Hotărârea nr. 45 a Colegiului de conducere al Curții de Apel Alba Iulia din 4 septembrie 2023, titularul sesizării a arătat că problema supusă analizei a primit o soluționare diferită din partea instanțelor judecătorești din țară, fiind necesar ca printr-o decizie obligatorie să se stabilească modul unitar de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale incidente cu privire la problema de drept, fiind identificate mai multe orientări jurisprudențiale.

18. Într-o primă opinie s-a apreciat că asistentul personal al persoanei cu handicap poate beneficia de sporul de 15% din salariul de bază prevăzut în anexa nr. 9 pct. IV lit. A subpct. 2 la Regulamentul-cadru prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017.

19. În acest sens, s-a statuat că, pentru a avea vocație la primirea acestui spor, în persoana asistentului personal al persoanei cu handicap grav trebuie întrunite cumulativ două condiții:

— să fie angajat al unei unități de asistență socială sau al unui centru care să aibă ca obiect de activitate prestarea de servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoane cu dizabilități;

— să existe buletine de determinare sau, după caz, de expertizare a locului de muncă, documente în cuprinsul cărora să se ateste existența condițiilor periculoase sau vătămătoare, având la bază criteriile și factorii stipulați la art. 5 și 7 din Regulamentul-cadru.

20. Astfel, s-a subliniat că asistenții personali sunt angajați unui furnizor de servicii sociale în sensul art. 37 din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 292/2011*.

„Art. 37. — (1) Furnizorii de servicii sociale sunt persoane fizice sau juridice, de drept public ori privat.

(2) Furnizori publici de servicii sociale pot fi:

a) structurile specializate din cadrul/subordinea autorităților administrației publice locale și autoritățile executive din unitățile administrativ-teritoriale organizate la nivel de comună, oraș, municipiu și sectoare ale municipiului București;

b) autoritățile administrației publice centrale ori alte instituții aflate în subordinea sau coordonarea acestora care au stabilite prin lege atribuții privind acordarea de servicii sociale pentru anumite categorii de beneficiari; (...).”

21. Potrivit art. 20 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 268/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, serviciile sociale destinate persoanelor cu handicap pot fi acordate:

„a) la domiciliu: îngrijiri specializate la domiciliu, echipa mobilă, asistentul personal;”

22. Conform alin. (1) și (2) ale art. 2 din Legea nr. 292/2011, sistemul național de asistență socială reprezintă ansamblul de instituții, măsuri și acțiuni prin care statul, reprezentat de autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și societatea civilă intervin pentru prevenirea, limitarea sau înlăturarea efectelor temporare ori permanente ale situațiilor care pot genera marginalizarea sau excluderea socială a persoanei, familiei, grupurilor ori comunităților. Sistemul național de asistență socială intervine subsidiar sau, după caz, complementar sistemelor de asigurări sociale și se compune din sistemul de beneficii de asistență socială și sistemul de servicii sociale.

23. Asistentul personal — ca drept al persoanei cu handicap grav — face parte din categoria „serviciilor și prestațiilor sociale”, astfel cum rezultă din prevederile capitolului III al Legii nr. 448/2006.

24. În conformitate cu art. 39 alin. (1) din Legea nr. 448/2006, contractul individual de muncă al asistentului personal se încheie cu primăria localității de domiciliu sau reședință a persoanei cu handicap grav, după caz, în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării cererii, iar conform art. 40 alin. (1) din același act normativ, autoritățile administrației publice locale au obligația să prevadă în bugetul local sumele necesare din care se suportă salarizarea, precum și celelalte drepturi cuvenite asistentului personal, potrivit legii. Sumele se asigură în proporție de cel mult 90% de la bugetul de stat, din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată, în baza numărului de beneficiari comunicat de unitățile administrativ-teritoriale.

25. Se poate constata că, prin modificările aduse prin Hotărârea Guvernului nr. 589/2018 la Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, legiuitorul a operat o extindere a categoriei de personal care beneficiază de spor pentru condiții vătămătoare și periculoase, incluzând și servicii sociale cu sau fără cazare în care se încadrează și servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoanele cu dizabilități.

26. În aceste condiții se poate observa că, la nivel național, se aplică sporul de până la 15% din salariul de bază pentru condiții vătămătoare inclusiv în ceea ce privește asistenții personali, legea fiind imperativă și clară în acest sens.

27. Astfel, s-a concluzionat că este obligația primăriilor, respectiv a consiliilor locale, în calitate de ordonatori de credite în subordinea cărora funcționează direcțiile de asistență socială care angajează asistenții personali ai persoanelor cu handicap grav, să adopte bugetele anuale în așa fel încât să includă sporurile aferente la care aceștia sunt îndreptățiți, legiuitorul nelăsând la aprecierea fiecărei primării acordarea acestui spor.

28. Totodată, s-a subliniat că nu trebuie omis nici scopul avut de legiuitor în momentul în care a extins categoria de personal care beneficiază de acest spor și la asistenții personali ai persoanelor cu handicap grav, care este acela de a oferi o recompensă acestora pentru condițiile dificile de muncă în care își desfășoară activitatea, luând în considerare că, potrivit fișei postului, asistenții personali trebuie să se ocupe și să îngrijească persoana cu handicap grav avută în grijă, din toate punctele de vedere, or, o astfel de activitate este extrem de solicitantă, atât din punct de vedere fizic, cât mai ales din punct de vedere psihic.

29. În concluzie, conform anexei nr. 9 pct. IV lit. A subpct. 2 la Regulamentul-cadru prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, așa cum a fost acesta aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 589/2018, legiuitorul a optat pentru a include și asistenții personali ai persoanelor cu handicap grav în categoria beneficiarilor sporului de până la 15% din salariul de bază brut, pentru condiții vătămătoare și periculoase de muncă. Legea nu distinge între categoriile de asistenți personali (profesioniști sau neprofesioniști), sens în care, în virtutea principiului *ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*, sporul legal de până la 15% se aplică tuturor categoriilor de asistenți personali, inclusiv celor neprofesioniști.

30. De asemenea, din dispozițiile art. 37 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 448/2006, potrivit cărora „pe perioada îngrijirii și protecției persoanei cu handicap grav, pe baza contractului individual de muncă, asistentul personal are următoarele drepturi: a) salariu stabilit potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017 (...), s-a observat opțiunea legiuitorului de a-l alinia pe asistentul personal în privința drepturilor salariale, opinându-se că nu prezintă relevanță faptul că asistentul personal nu are calitatea de asistent profesionist sau că nu își desfășoară activitatea într-un centru de asistență socială.

31. Însă, pentru a beneficia de acest spor, s-a concluzionat că este necesară dovedirea existenței unui buletin de determinare sau, după caz, de expertizare a locului de muncă, document în cuprinsul căruia să se ateste existența condițiilor periculoase sau vătămătoare, avându-se la bază criteriile și factorii stipulați la art. 5 și 7 din Regulamentul-cadru.

32. În acest sens s-au exprimat Curtea de Apel Ploiești (Decizia civilă nr. 589/2023, pronunțată în Dosarul civil nr. 2.487/105/2022, Decizia civilă nr. 786/2023, pronunțată în Dosarul civil nr. 648/105/2022), Curtea de Apel Craiova (Sentința civilă nr. 558/2022, pronunțată de Tribunalul Olt, definitivă prin Decizia civilă nr. 2.378/2022, pronunțată în Dosarul civil nr. 219/104/2022, și Sentința civilă nr. 558/2022 pronunțată de Tribunalul Olt, definitivă prin Decizia civilă nr. 58/2023, pronunțată în Dosarul civil nr. 1.621/104/2022).

33. **Într-o a doua opinie** s-a statuat că asistentul personal al persoanei cu handicap grav este îndreptățit la acordarea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare, reglementat în cuprinsul anexei nr. 9 pct. IV lit. A subpct. 2 la Regulamentul-cadru, fără ca acordarea acestui spor să fie

condiționată de existența unui buletin de expertizare a locului de muncă (cu precizarea că, de principiu, locul de muncă al asistentului personal este la propriul domiciliu).

34. Astfel, referitor la acordarea sporului de 15% din salariul de bază pentru condiții vătămătoare, s-a constatat că, potrivit dispozițiilor din anexa nr. 9, pct. IV litera A subpct. 2 la Regulamentul-cadru prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, asistentul personal este îndrituit a beneficia de acordarea acestui spor raportat la obligațiile pe care le prestează în calitate de asistent personal al persoanei cu handicap grav, conform dispozițiilor art. 38 lit. c) din Legea nr. 448/2006.

35. Potrivit art. 38 lit. c) din Legea nr. 448/2006, asistentul personal are obligația principală să presteze pentru persoana cu handicap grav toate activitățile și serviciile prevăzute în planul individual de servicii al persoanei adulte cu handicap grav, la domiciliul persoanei cu handicap grav, iar pct. IV lit. A subpct. 2 din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru stabilește că personalul care își desfășoară activitatea în „servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoane cu dizabilități” beneficiază de un spor de până la 15% din salariul de bază.

36. Apărarea angajatorilor referitoare la lipsa unui buletin de determinare prin expertizare a condițiilor de muncă în cazul asistenților personali angajați nu a putut fi reținută de către instanțe. În acest sens, s-a avut în vedere că, deși este adevărat că potrivit art. 5 din Regulamentul-cadru, sporul pentru condiții deosebit de periculoase, condiții periculoase și condiții periculoase sau vătămătoare de muncă se acordă în baza buletinelor de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens, alin. (11) din art. 5 prevede, în mod expres, că expertizarea locurilor de muncă este obligatorie la nivelul fiecărui ordonator de credite.

37. Astfel, s-a apreciat că lipsa unui buletin de determinare prin expertizare a condițiilor de muncă în cazul asistenților personali angajați ai Direcției de asistență socială echivalează cu invocarea propriei culpe de către angajator în îndeplinirea obligațiilor legale, astfel că, în aplicarea principiului de drept *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, cererile asistenților personali de obligare a angajatorului la plata acestui spor au fost admise, constatându-se că nu este necesară dovada existenței buletinului de determinare/expertizare.

38. Mai mult, s-a avut în vedere că, la nivel național, astfel de buletine de expertizare a condițiilor de muncă au fost emise pentru asistenți personali ai persoanelor cu handicap grav, care desfășoară servicii de îngrijire la domiciliu, precum și faptul că exercitarea profesiunilor din domeniul asistenței speciale acordate beneficiarilor implică expunerea personalului la factori de risc specifici: suprasolicitare neuropsihică, agresiune fizică, factori ergonomici, risc de contaminare (în practică s-a reținut, cu titlu de exemplu, existența Buletinului de determinare prin expertizare a condițiilor de muncă nr. 11.995 din 15 decembrie 2020, emis de către Direcția de Sănătate Publică a Județului Bistrița-Năsăud, a Buletinului de determinare emis de Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 4 București, a Buletinului de determinare prin expertizare nr. 4 din 14 februarie 2019, întocmit de Ministerul Sănătății — Direcția de Sănătate Publică Iași, a Buletinului de determinare întocmit la nivelul Direcției de Asistență Socială și Medicală Cluj-Napoca, precum și Recomandarea nr. 156 din 23 septembrie 2020 emisă de Avocatul Poporului către primarul municipiului Bistrița de respectare a dispozițiilor art. 47 din Constituția României privind dreptul la un nivel de trai decent).

39. Prin urmare, constatându-se culpa angajatorului în lipsa unui buletin de determinare prin expertizare a condițiilor de muncă, precum și faptul că angajatorul nu a făcut dovada desfășurării activității asistentului personal în alte condiții de muncă decât cele reținute în buletinele de expertizare deja

emise la nivel național pentru aceeași activitate, în temeiul principiului *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* coroborat cu art. 272 și art. 278 alin. (2) din Codul muncii, dar și în vederea asigurării exercitării efective a drepturilor prevăzute în Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, raportat la faptul că elementul economic al dreptului salarial analizat are înrăurire directă asupra beneficiarului asistenței și avându-se totodată în vedere că, în lipsa respectării tuturor drepturilor salariale ale asistenților sociali, protecția persoanelor cu handicap grav ar fi greu de asigurat, s-a concluzionat că asistentul personal este îndreptățit la acordarea acestui spor chiar și în lipsa unui buletin de expertizare a locului de muncă.

40. În sensul acestei opinii s-au pronunțat Curtea de Apel Timișoara (Decizia civilă nr. 505/2022, pronunțată în Dosarul civil nr. 630/115/2020) și Curtea de Apel Alba Iulia (Decizia civilă nr. 2.125/2022, pronunțată în Dosarul civil nr. 3.140/107/2019*).

41. **Într-o a treia opinie**, sub un prim aspect, s-a apreciat că asistentul personal nu beneficiază de sporul de 15% din salariul de bază prevăzut în anexa nr. 9 pct. IV lit. A subpct. 2 la Regulamentul-cadru prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 589/2018, motivat de faptul că nu are calitatea de asistent personal profesionist, concluzionându-se că asistentul personal nu este destinatarul acestei norme de reglementare.

42. În argumentarea acestei opinii s-a avut în vedere că trebuie făcută o distincție între profesia de asistent personal și cea de asistent personal profesionist, întrucât legea stabilește în concret regimul juridic al celor două profesii, respectiv drepturile de natură salarială care se cuvin fiecărei funcții și că interpretarea normelor din Legea-cadru nr. 153/2017 și a celor de aplicare a acestora din Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 nu se poate face decât în strânsă corelație cu regimul juridic specific fiecăreia dintre cele două profesii.

43. Potrivit prevederilor art. 14 alin. (1) lit. d) de la cap. II — Reglementări specifice personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială și din unitățile de asistență socială/servicii sociale din anexa nr. II — Familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială” la Legea-cadru nr. 153/2017, în unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare, în raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, pot fi acordate, cu respectarea prevederilor legale, următoarele categorii de sporuri:

„d) pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective.”

44. Conform anexei nr. 9 pct. IV — Locurile de muncă, categoriile de personal și mărimea concretă a sporurilor pentru personalul din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale cu sau fără cazare care își desfășoară activitatea în condiții periculoase sau vătămătoare, conform prevederilor art. 14 alin. (1) lit. d) din cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, lit. A subpct. 2 la Regulamentul-cadru, se stipulează acordarea unui „Spor de până la 15% din salariul de bază, acordat personalului care își desfășoară activitatea în servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoane cu dizabilități și pentru persoane vârstnice”.

45. Interpretarea acestei norme nu poate fi realizată decât în strânsă corelare cu prevederile art. 37 și 47 din Legea nr. 448/2006. Astfel, art. 37 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 448/2006 stabilește că, pe perioada îngrijirii și protecției persoanei cu handicap grav, pe baza contractului individual de muncă, asistentul personal are următoarele drepturi: a) salariu stabilit potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017. Pe de altă parte,

art. 47 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 prevede că, „pe perioada îngrijirii și protecției adulților cu handicap grav sau accentuat, asistentul personal profesionist beneficiază de următoarele drepturi:

a) salariul de bază stabilit potrivit dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017 (...);

b) un spor de 15% calculat la salariul de bază, pentru suprasolicitare neuropsihică și condiții de muncă deosebite în care își desfășoară activitatea;

c) un spor de 15% calculat la salariul de bază, pe perioada în care are în îngrijire și protecție cel puțin două persoane adulte cu handicap grav sau accentuat;

d) un spor de 25% calculat la salariul de bază, pe perioada în care are în îngrijire și protecție o persoană adultă cu handicap grav sau accentuat, infectat cu HIV ori bolnav de SIDA.”

46. Prin urmare, asistentului personal nu îi este recunoscut sporul pentru condiții deosebite/periculoase sau vătămătoare, spor de care poate beneficia doar asistentul personal profesionist.

47. Pe de altă parte, s-a avut în vedere că sporul pentru condiții vătămătoare sau periculoase reglementat de art. 14 alin. (1) lit. d) din cap. II, anexa nr. II a Legii-cadru nr. 153/2017 se acordă, potrivit dispozițiilor legale cu caracter explicit, „în unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare (...)”, „pentru condiții periculoase sau vătămătoare (...) corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective”.

48. Astfel, s-a concluzionat că sporul pentru condiții vătămătoare sau periculoase a fost prevăzut de legiuitor exclusiv în beneficiul personalului din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare, iar asistentul personal nu intră în categoria persoanelor care pot beneficia de sporul pentru condiții vătămătoare ori periculoase instituit de art. 14 alin. (1) lit. d) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017.

49. În acest sens, s-au pronunțat Curtea de Apel Timișoara (Decizia civilă nr. 1.429/2022, pronunțată în Dosarul civil nr. 3.446/30/2021), Curtea de Apel Craiova (Sentința civilă nr. 1.025/2022, pronunțată de Tribunalul Dolj în Dosarul civil nr. 4.152/63/2022, nedefinitivă, Sentința civilă nr. 51/2023, pronunțată de Tribunalul Mehedinți în Dosarul civil nr. 1.482/95/2022, nedefinitivă), Curtea de Apel Brașov (Decizia civilă nr. 23/2020, pronunțată în Dosarul civil nr. 1.220/62/2019, Decizia civilă nr. 598/2020, pronunțată în Dosarul civil nr. 2.298/62/2019, și Decizia civilă nr. 2/2023, pronunțată în Dosarul civil nr. 4.621/62/2021), Curtea de Apel Alba Iulia (Decizia civilă nr. 687/2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.561/97/2019, Decizia nr. 569/2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.081/97/2019*).

50. **Într-o a patra opinie** s-a apreciat că acordarea sporului prevăzut în anexa nr. 9 pct. IV lit. A subpct. 2 la Regulamentul-cadru prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 589/2018, are caracter facultativ și nu obligatoriu, astfel că instanța nu se poate substitui angajatorului să dispună în mod direct acordarea sporului, indiferent dacă a fost emis un buletin de expertizare a locului de muncă.

51. În susținerea acestei opinii s-a reținut că, potrivit dispozițiilor anexei nr. 9 pct. IV lit. A subpct. 2 la Regulamentul-cadru, personalul care își desfășoară activitatea în unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică, cu sau fără cazare, beneficiază de sporul prevăzut la art. 14 din cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, după cum urmează:

„IV. Locurile de muncă, categoriile de personal și mărimea concretă a sporurilor pentru personalul din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale cu sau fără cazare care își desfășoară activitatea în condiții periculoase sau vătămătoare, conform prevederilor art. 14 alin. (1) lit. d) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017

A. Spor de până la 15% din salariul de bază, acordat personalului care își desfășoară activitatea în: (...)

2. servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoane cu dizabilități și pentru persoane vârstnice.”

52. Astfel, s-a reținut că aceste dispoziții legale au fost edictate în aplicarea dispozițiilor art. 14 alin. (1) lit. d) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit cărora „În unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare, în raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, pot fi acordate, cu respectarea prevederilor legale, următoarele categorii de sporuri: (...)

d) pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective”.

53. Or, din interpretarea sistematică, logică și gramaticală a dispozițiilor cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, s-a apreciat că legiuitorul a instituit două categorii de sporuri ce pot fi acordate personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială și din unitățile de asistență socială/servicii sociale, respectiv categoria sporurilor obligatorii a fi acordate de angajator (cu titlu exemplificativ: sporul prevăzut de art. 2 al cap. II), aspect rezultând din interpretarea gramaticală a textului: „se plătește”, „beneficiază” etc., și categoria sporurilor a căror acordare de către angajator este facultativă, folosindu-se verbe ce exprimă o posibilitate „pot fi acordate”.

54. Din această ultimă categorie s-a constatat că face parte și sporul prevăzut de art. 14 alin. (1) lit. d) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective; împrejurarea că acest spor prevăzut de art. 14 alin. (1) lit. d) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 este unul a cărui acordare este facultativă rezultă inclusiv din dispozițiile alin. (2) al aceluiași articol, potrivit cărora angajatorul are posibilitatea de a stabili mărimea concretă a sporului, categoria personalului beneficiar, precum și condițiile de acordare, evident, în limitele prevederilor din Regulamentul-cadru elaborat potrivit legii, respectiv în limitele prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 153/2018.

55. S-a mai reținut că aparent s-ar putea susține că, prin adoptarea Hotărârii Guvernului nr. 153/2018, acordarea sporurilor prevăzute de art. 14 din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 a devenit obligatorie, întrucât articolul unic al anexei nr. 9 la Regulamentul-cadru prevede că „Personalul care își desfășoară activitatea în unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică, cu sau fără cazare, beneficiază de sporul prevăzut la art. 14 din cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare (...)”.

56. Însă, s-a opinat că dispozițiile legale anterior menționate nu permit o interpretare în acest sens, întrucât Regulamentul-cadru este un act cu putere juridică inferioară prin care nu se poate modifica o normă legală ce face obiectul unei legi primare, în speță Legea-cadru nr. 153/2017.

57. Prin urmare, cum sporul prevăzut de anexa nr. 9 pct. IV lit. A subpct. 2 la Regulamentul-cadru reprezintă o specie a sporului prevăzut de art. 14 alin. (1) lit. d) din cap. II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, s-a concluzionat că acordarea acestuia este supusă examenului de oportunitate al angajatorului, astfel că, față de caracterul supletiv al normelor legale incidente, instanței de judecată nu îi este permis să nesocotească voința angajatorului de a stabili îndreptățirea sau nu a asistentului personal la obținerea sporului în cauză.

58. Deopotrivă, s-a apreciat că instanța de judecată nu se poate substitui angajatorului, situație în care nu poate să dispună în mod direct acordarea sporului, în contextul în care,

potrivit art. 14 alin. (2) din cap. II al anexei II la Legea-cadru nr. 153/2017, „(2) Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc de către ordonatorul de credite, cu consultarea sindicatelor sau, după caz, a reprezentanților salariaților, în limita prevederilor din regulamentul elaborat potrivit prezentei legi, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens”.

59. Mai mult, s-a opinat că existența buletinului de expertizare a locurilor de muncă nu constituie un element care să oblige angajatorul la acordarea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, ci reprezintă o situație premisă ce conferă fundament deciziei angajatorului în sensul acordării sporului în cauză. În altă ordine de idei, s-a subliniat că sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază nu poate fi acordat de angajator în lipsa buletinului de expertizare, însă existența acestuia nu obligă la acordarea sporului.

60. În acest sens s-a pronunțat Curtea de Apel Suceava, anume Decizia civilă nr. 197/2023, pronunțată în Dosarul civil nr. 448/39/2022, și Decizia civilă nr. 519/2023, pronunțată în Dosarul civil nr. 737/40/2022.

V. Opinia titularului sesizării

61. Punctul de vedere exprimat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia este în sensul că asistentul personal nu beneficiază de sporul de 15% din salariul de bază prevăzut în anexa nr. 9 pct. IV lit. A subpct. 2 la Regulamentul-cadru, motivat de faptul că nu are calitatea de asistent profesional profesionist, astfel cum este destinatarul acestei norme de reglementare.

VI. Punctul de vedere al Ministerului Public

62. Prin punctul de vedere înaintat, procurorul general a apreciat că asistentul personal al persoanei cu handicap grav este îndreptățit la acordarea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare reglementat în cuprinsul anexei nr. 9 pct. IV lit. A subpct. 2 la Regulamentul-cadru. În opinia sa, acordarea sporului este condiționată de existența unui buletin de expertizare a locului de muncă, chiar și în condițiile în care, de principiu, locul de muncă al asistentului personal este la propriul domiciliu.

63. Această opinie este motivată, în esență, prin menționarea asistentului personal la poziția 45 în tabelul prevăzut la anexa nr. II cap. I pct. 3.2 la Legea-cadru nr. 153/2017, care ar conduce la concluzia asimilării angajatorului asistentului personal unei unități de asistență socială, și necesitatea tratamentului nediscriminatoriu al asistenților personali în raport cu alți prestatori de servicii sociale la domiciliu. Acordarea acestui spor este considerată însă facultativă, recunoscându-se dreptul de opțiune a angajatorului, câtă vreme nu există aceleași cerințe de calificare pentru derularea acestei activități între asistentul personal și asistentul personal profesionist.

VII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

64. Nu au fost identificate decizii relevante în această materie.

VIII. Înalta Curte de Casație și Justiție

Admisibilitatea recursului în interesul legii

65. Potrivit dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă: „Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.”

66. Conform prevederilor art. 515 din Codul de procedură civilă:

„Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii.”

67. Textele de lege menționate stabilesc condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei decizii în interesul legii, determinând, în același timp, și limitele analizei instanței în soluționarea acestei sesizări.

68. Procedând la verificarea legalității investiției, în acord cu prevederile art. 514 din Codul de procedură civilă, se constată că Înalta Curte de Casație și Justiție a fost legal investită de colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia în vederea pronunțării deciziei în interesul legii, colegiile de conducere ale instanței făcând parte din categoria subiecților ce pot promova recurs în interesul legii.

69. În ceea ce privește condițiile de admisibilitate ce trebuie îndeplinite cumulativ: (i) sesizarea să aibă ca obiect o problemă de drept; (ii) această problemă de drept să fi fost dezlegată diferit de instanțele judecătorești; (iii) dovada soluționării diferite să se facă prin hotărâri judecătorești definitive; (iv) hotărârile judecătorești să fie anexate sesizării, se constată că toate acestea sunt îndeplinite.

70. Astfel, din înscrisurile anexate memoriului înaintat de Curtea de Apel Alba Iulia rezultă că se identifică practică neunitară la nivelul instanțelor; în acest sens, tribunalele și curțile de apel, în cazuri de speță, au exprimat puncte de vedere diferite, conturându-se orientările divergente menționate de instanța de trimitere, întemeiate pe interpretarea și aplicarea aceluiași prevederi legale, ceea ce justifică necesitatea pronunțării unei decizii care să asigure unificarea jurisprudenței.

71. Analiza jurisprudenței atașate evidențiază faptul că, pornind de la aceleași dispoziții legale incidente, instanțele au pronunțat două soluții principale contrare, reținând că asistentul personal al persoanei cu handicap grav este îndreptățit sau, dimpotrivă, nu este îndreptățit la acordarea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare, reglementat în cuprinsul anexei nr. 9 pct. IV lit. A subpct. 2 la Regulamentul-cadru. În acest cadru, primele două opinii și cea de-a patra pot fi considerate doar variante alternative de motivare pentru premisa potrivit căreia asistentul personal poate beneficia de un asemenea spor, iar cea de-a treia opinie este argumentată în mod explicit în sensul că dispozițiile legale primare exclud asistentul personal de la încasarea sporului invocat.

72. Așadar, recursul în interesul legii îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 514 și 515 din Codul de procedură civilă.

Analiza problemei de drept ce face obiectul recursului în interesul legii

73. Potrivit Legii nr. 448/2006, persoanele cu handicap beneficiază de servicii sociale proiectate și adaptate conform nevoilor individuale ale persoanei.

74. În acest sens, potrivit dispozițiilor art. 35 din aceeași lege, persoana adultă cu handicap grav are dreptul la un *asistent personal*, în baza evaluării sociopsihomedicale, de același drept beneficiind și copilul cu handicap grav.

75. De asemenea, conform art. 45 din aceeași lege, adultul cu handicap grav sau accentuat care nu realizează venituri ori realizează venituri de până la nivelul salariului mediu pe economie poate beneficia de îngrijirea și protecția unui *asistent personal profesionist*, în baza evaluării nevoilor individuale, altul decât soțul, soția sau rudele în linie dreaptă.

76. Cele două tipuri de asistent de care poate beneficia persoana cu handicap grav sunt definite în cuprinsul art. 5 din Legea nr. 448/2006, pct. 6, respectiv pct. 7:

„În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile folosite au următoarele semnificații: (...)

6. *asistent personal al persoanei cu handicap grav* — persoana care supraveghează, acordă asistență și îngrijire copilului sau adultului cu handicap grav, pe baza planului de recuperare pentru copilul cu handicap, respectiv a planului individual de servicii al persoanei adulte cu handicap; (...)

7. *asistent personal profesionist* — persoana fizică atestată care asigură la domiciliul său îngrijirea și protecția adultului cu handicap grav sau accentuat, aflat în condițiile precizate de lege”.

77. Pentru exercitarea atribuțiilor, contractul individual de muncă al asistentului personal se încheie cu primăria localității de domiciliu sau reședință a persoanei cu handicap grav, acesta instituind, potrivit legii, o serie de drepturi și obligații pentru asistentul angajat. Astfel, în baza art. 37 alin. (1) lit. a), în privința remunerării, asistentul personal are dreptul la salariu stabilit potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017. Dispozițiile referitoare la remunerarea asistentului personal s-au modificat în acest sens în contextul adoptării Legii-cadru nr. 153/2017 (prin intermediul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2017 pentru modificarea și completarea unor acte normative), fiind reglementată cu această ocazie, în mod autonom, salarizarea asistentului personal (anterior drepturile sale fiind stabilite prin raportare la cele ale asistentului social). În noile condiții, modalitatea de stabilire a salariului de bază al asistentului personal este menționată la poziția 45 în tabelul prevăzut la anexa nr. II cap. I pct. 3.2 la Legea-cadru nr. 153/2017.

78. Spre deosebire de asistentul personal, contractul de muncă al asistentului personal profesionist se încheie cu direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului județene, respectiv locale ale sectoarelor municipiului București sau de către furnizorii de servicii sociale privați, acreditați în condițiile legii, cerințele pentru atestarea profesională și statutul său fiind reglementate în cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 548/2017 privind aprobarea condițiilor de obținere a atestatului, procedurile de atestare și statutul asistentului personal profesionist, cu modificările ulterioare.

79. În ceea ce privește drepturile acestei categorii profesionale, dispozițiile art. 47 din Legea nr. 448/2006 prevăd în mod expres că, pe lângă salariul de bază stabilit potrivit dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017, asistentul personal profesionist beneficiază și de sporuri, între acestea fiind indicat la alin. (1) lit. b) un spor de 15% calculat la salariul de bază, pentru suprasolicitare neuropsihică și condiții de muncă deosebite în care își desfășoară activitatea.

80. Totodată, potrivit dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017, anexa nr. II Familia ocupațională „Sănătate și asistență socială”, cap. II — Reglementări specifice personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială și din unitățile de asistență socială/servicii sociale, art. 13 și 14, personalul din unitățile de asistență socială/centre, cu sau fără cazare, se încadrează pe bază de contract individual de muncă, iar, în aceste unități, în raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, pot fi acordate, cu respectarea prevederilor legale, o serie de sporuri, între acestea fiind enumerat și cel pentru condiții periculoase sau vătămătoare, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective, spor care la data sesizării era de până la 15% din salariul de bază, în prezent fiind limitat la maximum 1.500 lei brut/lună în baza Legii nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung. Prin urmare, și în acest caz, acordarea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare este facultativă și este condiționată de stabilirea existenței unor asemenea condiții în unitatea în care personalul își desfășoară activitatea.

81. În aplicarea legii a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”. Anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru are în vedere personalul care lucrează în unități de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale cu sau fără cazare, conform prevederilor art. 14 de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

82. În acest caz, pentru personalul din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale cu sau fără cazare care își desfășoară activitatea în condiții periculoase sau vătămătoare, conform prevederilor art. 14 alin. (1) lit. d) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, este prevăzut un spor de până la 15% din salariul de bază, sub condiția de a-și desfășura activitatea în *servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoane cu dizabilități și pentru persoane vârstnice* (pct. IV lit. A subpct. 2).

83. Revenind la cadrul special de reglementare a protecției persoanelor cu handicap, se constată că, încă de la intrarea în vigoare a Legii nr. 448/2006 (dispozițiile relevante, deja expuse pe larg, rămânând nemodificate până în prezent), legiuitorul a reglementat două categorii de asistent personal pentru persoanele cu handicap grav, cu regim și criterii de accedere diferite, însoțite de o salarizare diferențiată, în timp ce soluțiile divergente din practica judiciară au pornit, în principal, de la dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 153/2018, anterior enunțate.

84. În sprijinul opiniei potrivit căreia asistentul personal al persoanei cu handicap grav este îndreptățit la acordarea sporului de 15% prevăzut de anexa nr. 9 pct. IV lit. A subpct. 2 la Regulamentul-cadru, s-a considerat că mențiunea finală referitoare la „serviciile de îngrijire la domiciliu pentru persoanele cu dizabilități și pentru persoane vârstnice”, astfel cum a fost introdusă prin modificarea adusă potrivit Hotărârii Guvernului nr. 589/2018 (formularea anterioară fiind în sensul „servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoane cu dizabilități”), ar fi de natură a demonstra opțiunea legiuitorului pentru includerea asistenților personali în sfera beneficiarilor, întrucât prestează, deopotrivă, servicii de îngrijire la domiciliu. S-a adus drept argument de interpretare și principiul latin potrivit căruia „ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus”, care nu ar permite un tratament diferit al asistenților personali față de asistenții personali profesioniști, câtă vreme legiuitorul nu a urmărit acest lucru.

85. Analizând cu atenție dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 153/2018 invocate și modificările aduse acestora, se constată, cu prioritate, că modificarea adusă prin Hotărârea Guvernului nr. 589/2018 nu prezintă relevanță sub aspectul sferei de reglementare incidente în cauză, privind exclusiv extinderea și la serviciile prestate la domiciliul persoanelor vârstnice. Din modalitatea de formulare a celor două categorii de personal la lit. A pct. IV din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru rezultă, de altfel, că s-a urmărit recompensarea personalului unităților de asistență socială care își desfășoară în mod efectiv activitatea în afara unor asemenea unități, în servicii de intervenție în stradă și servicii de îngrijire la domiciliu.

86. Pe de altă parte, mențiunea referitoare la categoria de servicii pentru prestarea cărora este prevăzut un spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare nu trebuie desprinsă de enunțul principal al reglementării cuprinse în anexa nr. 9 pct. IV lit. A, care permite conturarea locurilor de muncă și a categoriilor

de personal beneficiare. În această modalitate, textul complet al reglementării stabilește că de acest spor beneficiază personalul din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale cu sau fără cazare care își desfășoară activitatea în condiții periculoase sau vătămătoare în servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoane cu dizabilități.

87. Or, în categoria astfel descrisă nu ar putea fi incluși decât asistenții personali profesioniști, în condițiile în care asistenții personali, deși își desfășoară activitatea și sunt remunerați în baza unui contract de muncă, nu lucrează în unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale cu sau fără cazare.

88. Faptul că modalitatea de stabilire a salariului de bază convenit asistentului personal este indicată la pct. 45 din tabelul prevăzut la pct. 3.2 din anexa nr. II cap. I la Legea-cadru nr. 153/2017 nu este de natură a conduce la o altă concluzie. Astfel, nu trebuie ignorată necesitatea includerii salarizării asistentului personal în Legea-cadru de salarizare a personalului plătit din fonduri publice, aceasta fiind și sursa de finanțare a activității asistenților personali potrivit art. 40 din Legea nr. 448/2006, dar și faptul că enunțul pct. 3.2 se referă exclusiv la *salariul de bază* și are în vedere *personalul de specialitate* din instituțiile și unitățile de asistență socială. Or, includerea asistentului personal în categoriile subsumate pct. 3.2 nu transformă automat angajatorul său într-o unitate de asistență socială, avută în vedere cu prilejul reglementării sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare prevăzut la art. 14 din cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, asistentul personal neputând fi considerat personal de specialitate în raport cu reglementarea specială cuprinsă la art. 38 și 39 din Legea nr. 448/2006.

89. Interpretarea restrictivă a acestei reglementări, luând în considerare toate cerințele cumulative ale normei, nu poate fi privită ca generând un tratament diferențiat în mod nejustificat, câtă vreme însuși legiuitorul a instituit aceste două categorii de asistenți personali, fiecare cu statut și regim propriu. Astfel, nu trebuie omis faptul că legea specială, care reglementează serviciile destinate protecției persoanelor cu handicap grav, recunoaște în mod expres și autonom categoria asistenților personali, conferindu-i o serie de drepturi în cuprinsul art. 37 din Legea nr. 448/2006, care nu se suprapun în totalitate celor prevăzute la art. 47 din Legea nr. 448/2006 pentru categoria asistenților personali profesioniști. Această diferențiere de tratament legal își are fundamentul în chiar cerințele speciale de calificare impuse asistentului personal profesionist pentru derularea activității potrivit Hotărârii Guvernului nr. 548/2017,

care determină așteptări diferite referitoare la calitatea și specializarea muncii efectiv prestate, precum și nevoia de fidelizare a acestora în profesie.

90. Prin urmare, regimul diferit de remunerare își are izvorul în chiar cuprinsul Legii nr. 448/2006, iar o modificare a acestuia nu se poate realiza indirect prin intermediul unei interpretări extinse a unei norme dintr-un act normativ cu forță juridică inferioară adoptat de executiv exclusiv pentru aplicarea unitară a dispozițiilor legale generale referitoare la salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Potrivit regimului său constituțional, consacrat în dispozițiile art. 108 alin. (2) și (4) din Constituția României, hotărârea Guvernului intervine atunci când executarea unor prevederi ale legii reclamă stabilirea de măsuri sau reguli subsecvente. Ca urmare, hotărârile Guvernului se adoptă întotdeauna pe baza și în vederea executării legilor, urmărind punerea în aplicare sau ducerea la îndeplinire a acestora, nefiind admisibilă interpretarea acestora de natură a adăuga la o lege deja adoptată, pentru că astfel s-ar aduce atingere rolului Parlamentului și raporturilor acestuia cu Guvernul.

91. Față de aceste considerente, dispozițiile art. 37 din Legea nr. 448/2006 și prevederile anexei nr. 9 pct. IV lit. A subpct. 2 la Regulamentul-cadru nu conferă asistentului personal dreptul la sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare.

92. În sensul acestei soluții se conturează și jurisprudența majoritară desprinsă din actele atașate prezentei sesizări. Există și o opinie concurentă formulată în practică, în care argumentarea caracterului nejustificat al unor pretenții similare are la bază caracterul facultativ al acordării sporurilor, voința angajatorului neputând fi suplinită de instanța de judecată. Chiar dacă tind aparent la aceeași soluție, nu se vor analiza și aceste considerente, care devin irelevante în raport cu aspectele deja reținute, hotărârile judecătorești fundamentate pe asemenea considerente constituind, în esență, doar o variantă a opiniei minoritare potrivit căreia asistenții personali sunt îndreptățiți la încasarea unui asemenea spor.

93. De asemenea, nu va fi analizată nici a doua componentă a problemei de drept avansate de titularul sesizării, întrucât aceasta devenea relevantă doar în cazul formulării răspunsului contrar celui evidențiat de considerentele anterioare la chestiunea principală, respectiv dacă asistenții personali pot beneficia de sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare, reglementat în cuprinsul anexei nr. 9 pct. IV lit. A subpct. 2 la Regulamentul-cadru.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 517, cu referire la art. 514 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 37 din Legea nr. 448/2006 și a prevederilor anexei nr. 9 pct. IV lit. A subpct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, stabilește că asistentul personal nu beneficiază de sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 27 noiembrie 2023.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURIICONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL**HOTĂRÂRE****pentru modificarea Regulamentului privind concursul de admitere în magistratură,
aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 115/2023**

În temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, având în vedere dispozițiile art. 63 alin. (3) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. I. — La Regulamentul privind concursul de admitere în magistratură, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 115/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 și 605 bis din 3 iulie 2023,

anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Denisa-Angelica Stănișor**

București, 30 ianuarie 2024.
Nr. 11.

ANEXĂ
(Anexa nr. 1 la regulament)

METODOLOGIE**privind organizarea și desfășurarea testării psihologice din cadrul concursului de admitere în magistratură**

Scopul metodologiei constă în asigurarea unui cadru unitar de desfășurare a procedurii de testare, respectiv reexaminare psihologică.

Activitatea de psihologie de la nivelul Consiliului este organizată potrivit Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, cu modificările și completările ulterioare.

Prestarea serviciilor psihologice de către psihologii desemnați să realizeze testarea, respectiv reexaminarea psihologică este condiționată de deținerea atestatului de liberă

practică în specialitatea „psihologia muncii și organizațională”, treapta de specializare cel puțin „autonom”, eliberat în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, precum și de dreptul de a desfășura activitățile prevăzute de dispozițiile art. 5 din Legea nr. 213/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Rezultatele obținute de către candidații examinați în cadrul procedurii de testare, respectiv de reexaminare psihologică vor fi raportate la același set de criterii, stabilite în conformitate cu dispozițiile din Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 131/2023 privind aprobarea profilurilor psihoprofessionale ale profesiei de judecător, respectiv procuror.

Criteriile utilizate în cadrul testării, respectiv reexaminării psihologice, precum și standardele de admitere sunt următoarele:

A. Criterii privind aptitudinile cognitive

Dimensiuni evaluate/Scor	Foarte slab	Slab	Mediu	Bun	Foarte bun
ACV1					
ACV2					
ACV3					
ACV4					
ACP1					
ACP2					
ACP3					
ACP4					
ACP5					
Rezultatul evaluării aptitudinii cognitive generale (ACG)					
Calificativ					
	Respins		Admis		

B. Criterii privind profilul de personalitate

Criterii/Scor	Foarte slab FS: A5	Slab S: A4	Mediu M: A3	Bun B: A2	Foarte bun FB: A1
	1—3	4—6	7—9	10—12	13—15
Capacitatea de luare a deciziilor					
Capacitatea de asumare a răspunderii					
Capacitatea de a manifesta abilități interpersonale și de lucru în echipă					
Capacitatea de a manifesta echilibru și rezistență la stres					
Rezultatul evaluării criteriilor privind profilul de personalitate					
Calificativ					
	Respins			Admis	

În cazul în care la evaluarea aptitudinii cognitive generale (ACG) sau la evaluarea criteriilor privind profilul de personalitate candidatul nu întrunește standardul minim acceptat, urmează a fi declarat Respins.

Evaluarea criteriilor/constructelor cognitive se realizează exclusiv prin raportarea scorului obținut de candidat la etalonul recomandat de producătorul instrumentelor psihologice utilizate.

În cazul criteriilor privind profilul de personalitate, evaluarea are în vedere integrarea informațiilor cu semnificație psihologică obținute cu ajutorul testului scris și interviului. Pentru fiecare categorie de criterii prevăzute la lit. B se acordă maximum 15 puncte. Calificativul reprezintă media aritmetică a notelor acordate la fiecare criteriu privind profilul de personalitate.

În selectarea metodelor și tehnicilor de evaluare psihologică se vor avea în vedere caracterul standardizat al acestora, precum și corespondența constructelor psihologice măsurate cu criteriile stabilite prin prezenta metodologie.

Compartimentul de psihologie a personalului, structură de specialitate înregistrată în Registrul structurilor de psihologie conform Avizului de funcționare nr. 5/2011 eliberat de Comitetul director al Colegiului Psihologilor din România, asigură coordonarea metodologică a psihologilor desemnați să realizeze testarea, respectiv reexaminarea psihologică prin punerea la dispoziția acestora a metodelor și tehnicilor de evaluare standardizate.

Tehnicile și metodele de evaluare standardizate sunt avizate de către comisia de metodologie din cadrul Colegiului Psihologilor din România, utilizarea acestora de către psihologii desemnați să realizeze testarea, respectiv reexaminarea psihologică fiind condiționată de respectarea licenței de utilizare, manualului tehnic, precum și a principiilor prevăzute de dispozițiile art. 3 din Hotărârea Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România nr. 1/2006 privind constituirea, declararea, înregistrarea și funcționarea cabinetelor individuale, cabinetelor asociate, societăților civile profesionale de psihologie, precum și exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică în sectorul public sau privat, în regim salarial, cu modificările ulterioare.

Tehnicile și metodele de evaluare standardizate vor fi utilizate de către psihologii desemnați doar în scopul îndeplinirii activităților specifice în cadrul procedurii de testare, respectiv de reexaminare psihologică a candidaților, fiind interzisă înstrăinarea, fotocopierea, stocarea sau divulgarea informațiilor, datelor, documentelor sau a oricăror alte materiale folosite/primate pe parcursul îndeplinirii atribuțiilor specifice.

Datele și informațiile cu semnificație psihologică colectate în cadrul procedurii de testare, respectiv de reexaminare

psihologică vor fi prelucrate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE.

Testarea psihologică constă în susținerea unui test scris și a unui interviu în fața unui psiholog desemnat de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii din rândul psihologilor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, Înaltei Curți de Casație și Justiție, Inspecției Judiciare, Institutului Național al Magistraturii, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, curților de apel, parchetelor de pe lângă acestea ori din Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România atestați în condițiile legii.

În funcție de numărul candidaților, aceștia vor putea fi repartizați pe grupe după criteriul alfabetic, urmând ca fiecare grupă să susțină testarea psihologică în fața câte unui psiholog.

În structurarea unei sesiuni de testare psihologică se va avea în vedere ca metodele și tehnicile propuse să respecte următoarele cerințe de aplicare și de timp efectiv de lucru:

- testare scrisă: colectiv, timp efectiv de lucru de minimum 3 ore;
- interviu: individual, timp efectiv de lucru de minimum 30 de minute/candidat.

Aplicarea testelor scrise se va face după completarea consimțământului informat și realizarea instructajului. Instructajul se va realiza pentru fiecare test din bateria de evaluare, conform manualului tehnic, cu respectarea succesiunii de aplicare.

Accesul la susținerea testului scris și a interviului este condiționat de prezentarea unui act de identitate valabil și semnarea de către candidat a tabelului de prezență.

Interviul în cadrul procedurii de testare, respectiv de reexaminare psihologică va fi unul de tip standardizat, dar cu o structură care să ofere oportunitatea candidaților de a-și demonstra abilitățile, condus de către psihologul examinator într-un cadru formal, conform ghidului de interviu.

Interviul se desfășoară pe baza rezultatelor obținute la testul scris și are drept scop culegerea de informații legate de conduite și experiențe concrete, relevante în raport cu criteriile evaluate, acestea fiind apreciate din perspectiva capacității persoanei de a-și controla comportamentul într-o manieră care să asigure adaptarea eficientă la solicitările profesionale.

Cerințele pentru care psihologul examinator trebuie să ia o decizie cu privire la nivelul de dezvoltare în cadrul interviului sunt:

1. capacitatea de luare a deciziilor;
2. capacitatea de asumare a răspunderii;

3. capacitatea de a manifesta abilități interpersonale și de lucru în echipă;

4. capacitatea de a manifesta echilibru și rezistență la stres.

Având în vedere asigurarea unui standard unitar de evaluare a calității răspunsurilor, în cadrul interviului se vor utiliza grile de evaluare cu ancore comportamentale în 5 trepte, unde 1 reprezintă un nivel foarte slab de dezvoltare a cerinței evaluate, iar 5 reprezintă un nivel foarte bun de dezvoltare a cerinței evaluate.

Concluziile rezultate în urma susținerii testului scris și a interviului vor fi consemnate de către psihologul examinator, pentru fiecare candidat, în raportul de evaluare psihocomportamentală.

Raportul de evaluare psihocomportamentală va avea o structură standardizată și va cuprinde, pentru fiecare dintre criteriile stabilite, informații relevante despre persoana evaluată rezultate ca urmare a coroborării informațiilor cu semnificație psihologică obținute în urma susținerii testului scris și interviului, precum și calificativul „Admis” sau „Respins”.

Raportul de evaluare psihocomportamentală va conține pe ultima pagină parafa psihologului examinator.

În vederea publicării rezultatelor testării psihologice, fiecărui candidat îi va fi atribuit un cod alcătuit dintr-o literă și patru cifre.

Calificativul acordat se aduce la cunoștință prin publicarea pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

Candidații nemulțumiți de calificativul acordat pot formula, în termen de 24 de ore de la publicarea rezultatelor, contestații care se transmit prin fax sau e-mail la Institutul Național al Magistraturii.

Contestațiile se soluționează de comisia de reexaminare psihologică, formată din 3 psihologi, desemnați în mod similar celui prevăzut la testarea psihologică, alții decât cei care au examinat candidații inițial. Reexaminarea psihologică se realizează prin reevaluarea testului scris aplicat inițial, aplicarea unui nou test scris și susținerea unui nou interviu. Cerințele privind desfășurarea testării scrise, interviului și întocmirea raportului de evaluare psihocomportamentală se aplică în mod corespunzător.

Calificativul acordat de comisia de reexaminare psihologică este definitiv și se aduce la cunoștință prin publicarea pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și a Institutului Național al Magistraturii.

Compartimentul de psihologie a personalului asigură centralizarea și arhivarea documentelor utilizate în cadrul procedurii de testare, respectiv de reexaminare psihologică.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

